

"ELVEDA ALYOŞA"

Oya BAYDAR

"Bir gün, yanlışlar suç, yanlışlar günah olmaktan çıktığı zaman her şey daha açık, daha duru görülecek., Gerçek özgürlüğün duvarlarda korunamayacağı anlaşıldığı gün ve hiç bir duvara ihtiyaç kalmayacak kadar Özgür olduğu gün, artık mal hırsı ve mülkiyet şehvetinin adına 'özgürlük* deme ayıbı bir daha işlenmeyecek,"

Her gün bir Alman disiplini ile gelir postacı, dakika sektirmeden. Yaz kış sırtında aynı incecik, lacivert naylon ceketle; Alman posta idaresi armalı tekerlekli sarı çantasıyla; yüzünde aynı ciddi gülümsemeyle/ "Dur postacı, dur uçundan tutayım, Dur! Çantan ağır. Çantanda yıllar, çantanda ülkeler var. Çantanda tüm gençliğimiz, tüm umutlarımız, tüm savaşlarımız ve yenilgilerimiz var, Dur! Belki tir gazete daha kalmıştır çantanın bir köşesinde. Bir ölü daha vardır belki şu elime bıraktığından başka. Dur! Orada dostlarım, orada umutlarım, orada ölümlerim ve belki de kimbilir orada, çantanın bir köşesinde adı "Umut" olan bir çocuğun doğum ilanı var,

Yabancıdır, yalnızdır vede şaşkın, "Kimileri alıştılar, yerleştiler çoktan. Belki ardılarında bunca yıl, bunca anı, bunca savaş yoktu da ondan. Ya da belki daha güçlü, daha özlüydü kökleri. Ya da, kimbilir, belki savaşlarımız birlikte taşımaya başardılar yabancı topraklara. Her şeyi nasılsa öyle sürdürmeyi savaşımın bir biçimini sanarak ya da sayarak,-"

Karşılatabilmek için ihtiyaçlarını, yemek gibi, sığınmak gibi, giyinmek gibi, çalışmalıdır. Hem de çok. Bir kahve molasında İstanbul'u, sevdiklerini düşünür. "Ben soğuktan, yağmurdan kaçıp Boğaz'm yeşiline, mavisine dalmışım. Bir yanım minarelere tırmanmış çoktan, bir yanım civil civil Eminönü meydanı. Şimdi, tam da bu dakikalarda/ bir yerlerde, bir koğuştan/ bir hapisane avlusunda havalandırma vaktidir belki",

Alyoşa bir umuttur/ sevgidir/ kararlılık, şefkattir, temizlik, duruluk/ sadeliktir, Alyoşa gelecektir. Hüznünü, yalnızlığını, ikile-

mini, coşkusunu, korkularını hep onunla paylaşır, "Bugün, içimde incecik bir hüznün, seni düşündüm Alyoşa, Oysa aramızda hüzünden yabancı olan sendin. Duvarlarımdaki aşk şiirlerini 'Seviyorum seni ekmeği tuza banıp yer gibi/ geceleyin ateşler içinde uyanıp aşımı musluğa dayayıp su içer gibi' - Nazım'dan bile olsalar, devrimciğe yakışmaz sayıp çocuksu bir öfkeyle silmeye çalışırken; öğrenci forumlarında/ tartışma toplantılarında, işi mitinglerinde kendine ve fikirlerine sonuna kadar güvenli/ kendi doğrularından hiç kuşku duymayan ateşli konuşmalar yaparken; kendi aramızda bitip tükenmez tartışmalardan sıkılıp, lafi 'Az laf çok iş diye noktalarken; yada keyifli bir gününde, koca bir tepsi hamsili pilav yapıp, yansını daha sofraya oturmadan silip süpürdüğünde, gözlerini eğip mahcup gülümserken, hüznün yanına yaklaşmaya bile cesaret edemezdi,"

Alyoşa bir dosttur/ yapılan yanlışların anlatıldığı ve sitem edilen, "Sen bir de İspanya iç Savaşı diye tutturmuşsun o sıralarda, Neydi İspanya iç Savaşı, şimdiki aklımızla bakacak olursan? Romantizmden ve devrimcilikten kurtulup da bir az eşeledinmi, komünistlerle anarşistlerin, birbirlerini falanjistlerden daha fazla öldürdüklerini fôrürsün, 17 neydi peki? Buz gibi arbecilik, bir avuç serdengeçti; hani şu öncüler!,,, Biz de öncüydük ya! Al sana devrimin genel geçer yasalarını, Sincaplı parkta onları ezberlerdik, 70 yılda böyle gümbür şümbür çökeceği de yazılı mıydı o yasalarda?"

Tarih 9 Kasım 1989 iki Alman-yayı birbirinden ayıran duvar artık yoktur, "Ben duvarı kendi ellerimle/ kendi inancımınla, sarsılmaz doğrularımın taşlarıyla

ördüm, Bu yüzden varlığımdan huzursuz olmadım, utanmadım. Aksine sevdim onu. Kaçınılmaz, zorunlu bir çirkinlik, biraz acı da olsa iyileşmek için içilmesi gereken bir ilaç saydım," Ve yine ben "Dıştaki düşmana karşı barikat/ ütopyamızın sağlam kale duvarı sandığımız o taş yığınının/ bir hapisane duvarı, umutlarımızla aramıza girmiş bir engel olduğunu ilk o gece kavradım, Akıntıya karşı yürümekten vazgeçtim. Gecenin rozeti mutlu gülümsemeyi takındım dudaklarıma, İnsan seline karıştım, bir Taha hiçbir şeyin hiçbir zaman eskisi gibi olmayacağını; bir daha hiçbir zaman kıpkızıl dalgalandan meydanlarda Enternasyonalı otuz dilden söyleyerek/ aynı sorusuz inanç, lekesiz umut ve kuşkusuz güvenle yürüyemeyeceğimizi/ birbirimize öyle tasasız, yalm, gururlu sanla« mayacağımızı biliyordum artık,"

Yıkılan duvar, yok olan uğraşların simgesidir şimdi, Onu hiçbir zaman yenik hissetmez, Ancak yorgun, sadece yorgundur, "Ben seni, sorusuz, kuşkusuz, belkisiz inanmak istediğim herşeyin, tüm doğruların sahibi olduğun için; seni duvarlardan bile kuşku duymadığın için sevdim. Doğu Berlin'in تنها, geniş caddeleri, görkemli yapıları, gizemli kanal boylarındaki kaçamak kavuşmalarımız boyunca bana da aşıladığın, sorularımı, kuşkularımı, Batılı rahatlığımın çocuğu ikircimlerimi silip geçen yalın inancın, mağrur güvenin için sevdim. Batının yalan çarkları ve sahte ışıkları arasında bin bir güçlkle edindiğim kimliğimi senin aynanda sınadım, seninle güçlendirdim, Oysa ne kadar yenik, ne kadar yorgunsun bu akşam, Ne öfkeli/ ne kuşku/ natta ne de düşünceli; sadece yorgun,,"

ö gece, sen Alyoşa "Bu kez

kaybettik dedin. Ne ilk, ne de son yenilgimiz. Yolun o kadar başındayız ki daha, 'Oysa ben, sonuna yaklaştığımızı, karşı kıyıya geçmek için bir adım daha atmanın yeterli olduğunu sanıyordum,'

Yıkılan duvar parçalan ile birlikte her şey haraç-mezat pazar meydanlarımdadır artık. "Binlerce yıl sonra, pazarları dolduran aynı hırslı kalabalık, aynı alışveriş sarhoşluğu, aynı mal ve sahiplenme şehveti. Dünya büyük bir pazar olmaktan çıkamadı mı binlerce yılda? Mallar milyonlarca kez daha çeşitli, daha zengin; satıcılarla daha acımasız, daha hırslı. Uğruna duvarların yıkılıp yıldızların, bayrakların, inançların, hayatların yerlerde çignendiği 'özgürlük', Dinlerce yılda, 'pazar özgürlüğü' olmayı bir adım bile aşamadı mı? 1990 yılının bir Eylül günü. Dört bir yanda sarı-kızıl güz yaprakları. Güzel, bakımlı, neşeli bir ırmak boyu. Ve yere serilmiş tezgahlarda, belki de binlerce yıldan bu yana ilk kez meta olup pazara çıkarılmış alışılmadık, çarpıcı bir mal: en az üç kuşağın limliği; kimliklerimiz,,,. İçimde neden olduğunu bilmediğim bir utanç: pazara gelmenin, satılığa çıkarılmış bu paha biçilmez malların insan hayatının pazarda haraç mezat satıldığına tanık olmanın utancı, bu pazarı dağıtamamanın, bu taşışı durduramamın, yeni dünyayı kuramamamın utancı,- Çok ucuz bu insan hayatları; bizi biz yapan, insan yapan kimliklerimiz, tarihimiz, yüz yılın, elli yılın değil, binlerce yılın umutlan, bunca acı, bunca sevinç, bunca zafer, bunca yenilgi ucuz, hatta yok pahasına,,,"

Yüreğinde bir çırpıntı, bir heyecan Debeklere bakar, "Fırtına dinip de bütün sahte özgürlük bayrakları yere indiğinde; özgürlük boyasına boyanan şu acımasız, köhne çarkın boyaları döktüğünde, bizim hayal edip de başaramadığımız dünyayı, belki de bu çocuklar yaratacaklar, Doğuda, batıda ne varsa hepsi çökmeye, değişmeye mahkum. Ama biliyorum: Yeni gelecek. Çocuklar doğdukça, yeninin tohumları eskinin bağrında filizleniyor işte."

'Elveda Alyoşa'da sevgileriyle, korkularıyla, özlemleri, sitemleri, kuşkularıyla ve de vazgeçmediği umutlarıyla sıcacık dürüst bir insanla tanışacaksınız, *M*

TKİ GENEL MÜDÜRÜNE ZİYARET

TKİ Genel Müdürlüğümde ve buraya bağlı müesseselerde 399 sayılı KHK ile sözleşmeli olarak çalışan teknik personelin, ücret sorunlarını görüşmek üzere, Jeoloji, Maden, Kimya ve Makina Mühendisleri odaları yöneticileri TKİ Genel Müdürü Sn. Yusuf Çebiyi ziyaret ettiler.

Toplantıya, TKİ Gn. Md. Yardımcısı Sn. Atif Köktürk ve TKİ'de çalışan 2 mühendis arkadaşımız da katıldı.

Sn. Genel Müdüre, TKİ'de sözleşmeli olarak çalışan teknik personelin, aynı statüye bağlı olarak çalışan, TTK, TDÇİ, ETİBANK ve TEK çalışanlarından; %7 ile % 32.9 arasında daha az ücret aldıkları belirtilmiştir.

Konunun somutlanması açısından, TKİ ile sözkonusu kuruluşlardaki emsal sözleşmeli personelin karşılatırmalı Mayıs 1972 bordrolarında Sayın Genel Müdüre takdim edilmiştir,

Sn. Genel Müdür, liyakati esas alarak, TKİ bünyesinde uyguladığı ücret politikasını anlatarak, eski ve sorumlu mühendislere daha fazla ücret verdiklerini söyledi. Ancak mağdur olanların, mağduriyetlerinin düzeltilmesini kişisel olarak istediğini de belirtti.

Bunun üzerine sorunun çözümü yolları tartışıldı ve sonuç olarak, Başbakanlık Devlet Personel Dairesi Başkanlığından, dengesizliğin düzeltilmesi için, TKİ Yönetim Kurulunu yetkili kılan bir yazının, TKİ'ye gönderilmesi Oda yöneticileri, TMMOB Başkanı Sn. Teoman Alptürk ile birlikte, Devlet Personel Daire Başkanı, Sn. Ahmet Sağar'ı, 29.6.1992 tarihinde ziyaret ederek, konuyu aktardılar.

Sn. Sağar bu konuda yılbaşında yetki aldıklarını ve bu bağlamda tüm kuruluşlardan yazı aldıklarını, bundan dolayı bu aşamada yeniden yetki isteyemeyeceklerini, ancak TKİ'den bu konuda kendilerine yazı gelirse, bir çözüm bulmaya çalışacaklarını söyledi.

Bunun üzerine, TKİ Gn. Md. Yardımcısı Sn. Atif Köktürk'e bir kez daha gidilerek durum anlatılmıştır.

Ayrıca TKİ'deki Oda temsilcilerine de durum iletilmiştir.